

Sữa NESTLÉ HIỆU CON CHIM

SỮA KHỎE CỦA TRẺ CON NHỮNG CHẤT BÒ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-mình các nhà thương binh và các trường học (Lycées) ở khắp Đông-Dương

XỔ SỔ QUỐC TRẠI

Lần thứ 57 (ngày 2-9-33 tại Hanoi) 55 90.485 trúng 10.000đ 55 28.802 trúng 1.000đ 12 số trúng 500đ

Table with columns for numbers and prize amounts. Includes sub-section 'Những số sau này được 1000đ'.

Một ông già chỉ khóc, ăn, ngủ

Ở nước Serbie (Tây Âu) có một ông lão tên là Duy lại mẹ nhà, người có tính hoạt bát, cả đời vui cười, người ta cho ông ta là phải là gia thiên.

Năm trên vua Alexandre bị ám sát ở Marseille, người nhà nhân lễ ăn cơm, miệng lìn cho ông lão hay, có ý mong vì sự tích tích kỳ mà đổi con ma ngủ của ông đi chẳng.

Cái bệnh ông lão này, các nhà danh y chưa tìm ra nguyên nhân vì sao. Gần đây ở Nhật-bản phát hiện cái bệnh này, thấy thuộc khoa nghiên cứu là tại khí hậu thay đổi khác thường.

Ở Serbie chỉ có một ông lão có bệnh lạ kỳ, đời lấy làm lạ, chỗ ở ở xã Cổ-việt ta thì cái bệnh ăn, khỏe và ngủ» kia chung cả già trẻ lớn bé, thoi vô số, mà thuốc nay cũng chưa ai tìm ra phương thuốc chữa, nhưng quen rồi không ai lấy làm lạ.

Một nhịp mượng có tiêu tiền dân

Thường năm theo lệ cũ lưu truyền như Nguyễn-dân Đoàn-dương (ngày tết và mừng năm) các làng làng có tết quan v.v.

Ngày nay phần đông các quan phủ mầu có yết thị hoặc truyền lệnh cấm không cho đem lễ vật vào cửa quan. Vậy mà hào lý cứ giữ thói cũ cấm là tốt quan.

Như là mừng năm này, có làng tốt quan không nhận - trừ có ngài nhận - mà làng vẫn xô vào xô chi, có hoàn tại cho dân dân.

VIỆC TRONG NƯỚC

hay là một đất, có ngay mà lại không được thì đem và vợ chồng chúng con là Ai An với nhau, thật là may mắn (chứ phải chi là)

Vậy, mà có báo Nam hồ thì tình, thương làm người, đất với bạn đi đến, chán, cho một vợ v.v. hay một chất là báo đang chờ đợi mà không được, họ cũng, và khi lấy mà lấy tay mà tay mà tay, trong cái tầm thường; mà nếu hai bên phải lấy nhau, sự gì mất sự đến can thiệp, và thì báo máng chửi.

Hiện bọn dân nghèo này nhiều ốốố thùa phải. Mong nhà chức trách trở lại để làm quyền đánh người kỳ cho họ được ăn.

Nên có một bệnh viện PHÚ-YÊN.

Hạt Phú Yên, từ khi có đường xe lửa tới đây, dân cư đông đúc, nhưng khi dân 5m không có nơi xin thuốc.

Mỹ, các công nhân đang làm, có anh em (thước kẻ) là học sinh, cứu giúp công nhân, mà dân ở hai làng Xuân-phong, Xuân cũ cũng tới để xin thuốc, rồi lại, còn đường xe lửa thành rồi sẽ cho thuốc cũng đẹp, mỗi khi dân chúng tới xin thuốc, thì phải đi đến 20, 30 km mới tới nhà thương Xuân cũ. Như bệnh viện, nhà giáo có thể đi được, nên dân nghèo không tiền phải nằm bệnh.

Vì sao làng lại không nhận? BÌNH THUẬN. - Người học ở làng Phú Long (Hàm Thuận) đời ông nội y có tên là Bình, sau có công cho làng Phú Long ở chỗ cất nhà công, còn lại học nhiều thì học ở nghiệp cho thuê đất nhà ở; lấy tiền lương từ; bình có 500 đồng có cửa văn khố.

Kỳ đon đon từ bộ này, học ở xin làng nhận khai mà làng không chịu nhận, nói là kỳ sung công. Học ở đơn đơn nhiều lần mà chưa mong đợi gì. Hiện đơn đơn học ở. Đều mong chờ kỳ, cũng cho làng học nhiều có giấy này, còn lại của ở nhà, sao làng không nhận? Bỏ chuyện

CAI THỬ

SÔNG MỘT TRĂM TUỔI

Sống đến 100 tuổi mà không rụng răng thì thế biết chừng nào! Bởi vì hay dùng thuốc chữa đau răng (Cá-xi-tan) của Hải-ngọc-Đường đã rất hiệu, cho nên mới được như thế. Thuốc này là một món thuốc gia truyền, kinh trị trải mấy đời nay, chữa chân răng ỉu ngứa, sưng đau, chảy máu, sưng lợi, sưng nướu, răng vàng khô, miệng hôi v.v. Giá trị đều đặn được cả. Người thường dùng thuốc này để xát răng thì không khi nào bị đau răng. - Mỗi bao giá 0\$17.

Bán tại: Thanh Hóa: Mr Di-long, 71, Phố Lớn - Vinh: Mr Vinh-hung-Trung, 77, Rue Barant. - Huế: Mr Vinh-Trung, 51, Rue Ho-Long. - Saigon: Mr Thanh-Thanh, 120, Bd de la Somme. - Hanoi: Malouin Đông-Tây, 190, Rue de Coton. - Hà Nội: Nhà bán thuốc giá rẻ nhất và chất lượng nhất. - Nhà bán thuốc giá rẻ nhất và chất lượng nhất.

Đại-ly

Chẩn đoán bệnh lý của NGƯỜI KHÉP (Knee Joint), HAYON và GAO trong các trường hợp.

CHO KHÔNG QUYỀN SÁCH

Người và Ma

Quyền sách nhỏ đầy 22 trường, thuật chuyển một chàng thanh niên hết hạn với ma. Nhờ học ma các chàng khi lên cung trăng, khi viếng cảnh người chết, chỉ rõ căn là Thiên-đàn là Địa-ác.

Người chết rồi đi đâu, ở vào cảnh nào. Kê có tội bị hành phạt làm sao. Còn làm chuyện kỳ kỳ huyền bí, xem quẻ sách này rồi, không khác nào một cảnh tiên và viếng được một Địa-ác. Sách này cho không cho những vị nào mua một món thuốc hiệu « NỮ HẠNH-ĐỨC », Thuốc đàn (Cổ Rắn) giá 0\$10. Thuốc Chi-Linh giá 0\$10, trị cơn nỉ Hông và Bùn. Thuốc ho (Đào-Sơn) giá 0\$10. Thuốc xổ (Nhãn-Mai) giá 0\$10. Và các món thuốc hiệu « Nhân-Mai ».

Khép nơi có bán và có cho sách. HUYỆ: do nơi VIÊN-ĐẾ 11, Quai de la Saussure. CƠM NIT ĐAU HẠN THUỐC NÔNG VÀ BAN CHÍ-LINH HIỆU NHẢY-MAI

NGHĨA CỬ TÌNH XUA

Ngày nay trên khắp cõi Đông-Pháp ai cũng biết chỉ có một thứ dầu MÀN-TÀ KHUẤT-THẦN-THỊ là được công chúng hoan nghênh, vì chất dầu vừa tốt, mùi dầu vừa nhẹ, trị được bệnh.

BẢN SẴN BÔNG BÍ KHUẤT THẦN THỊ Trở em mắc bệnh cảm lạnh chỉ dùng thứ bánh này thì được lành mạnh ăn chơi. Quý ngài mua thuốc, mua lễ do nơi Tổng đại-ly KIM-HUNG, 38, Cantonnais HAIFOO.

Quý Ông Quý Bà Mắc Bệnh

Không luận một phái hay là kinh-nữ, nếu muốn khỏi một sự tật của mình thì nên nghĩ ngay tới sự mua thuốc tại Đại-Bảo-Đường 22 Medicaments HANOI.

Đại-Bảo-Đường 22 Medicaments HANOI

Dùng sữa "LE GOSSE"

Sữa « LE GOSSE » rất tốt cho tất cả mọi người: có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết. Bao thầu cho Nhà - nước năm 1932-1933.

Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Pédagogie etc... à Saigon. Có bán trong các tiệm tạp hóa ở Đông-Pháp. HIỆU GIẤY XANH: Giá mỗi hộp... 0\$30. Đại-ly: ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES HUÉ - TOURANE - QUINON

Tuy nhiên, chàng tự nói, khi Bội-gia đến đây và tìm thấy khu rừng ngọc, thì người là một người đã xem nước Ý-đại-lợi như cây cải, để dành ăn lần từ là, há lại không biết dùng thì giờ hay sao mà phí toi thì giờ của người mà đặt các viên đá kia lại chỗ cũ kia.

Thôi, ta hãy xuống xem. Nội rồi, chàng bước xuống miệng dốc thềm thì chỉ có lẽ. Khung được một đôi, chàng thấy có ánh sáng xanh xanh, chỗ không phải là hầm và bóng ám như chàng đã tưởng khi còn đứng trên miệng lỗ; không khí và ánh-sáng vào hầm kỳ không phải chỉ do miệng hầm mà còn do các lỗ né đá ở dưới nữa; đứng dưới nhìn ngang qua các lỗ né kỳ có thể thấy cây lá, rêu cỏ ở trên mặt đất được.

Ở mấy giây phút hăm, trong cái không khí mát mẻ thơm tho cũng không phải hơi ẩm kỳ, Đấng-Thế với đôi mắt quên nhìn trong bóng tối tìm ra ngay các góc xa hơn hết, và biết cái hầm kỳ bằng cảm-bách, sáng như ngọc. Chàng vừa mỉm cười vừa nói: - Có lẽ đó là kho vàng ngọc của Hồng-y-Đa-đà chứ gì? Nhưng chàng nhớ lại từ di chúc mà chàng đã học thuộc lòng kia. Trong đó di-chức kỳ có viết: - Từ chỗ hầm này, trong góc xa hơn

BÁ TƯỚNG MÔNG = THẾ = TÔN

(LE COMTE DE MONTE-CRISTO) PHÁP-QUỐC LICHT-SH-TIHO-TRUYẾT Tác-giả: Alexandre Dumas Dịch-giả: Nam-Son

Đấng-Thế mới qua cửa thứ nhất, còn phải tìm cho ra cửa thứ hai. Chàng đứng ngắm hướng: cửa thứ hai chắc ở thân đến tận giữa hòn đảo, chàng nhìn các lớp đá, rồi khò thử mặt đá mà chàng nghĩ là để thăm cửa thứ hai kỳ. Có tiếng dột lỗ mặt đá kỳ không dấy gì làm. Đấng-Thế cũng như Bội-gia, là người biết tiết thì giờ, không chịu làm việc vô ích; chàng khò thử các viên đá gần bên đó, lại động đầu sàng xuống xem, mọi cái ở mấy chỗ mà chàng nghĩ, nhưng không thấy gì cả. Thế rồi chàng gõ lại mặt đá có tiếng dột kia.

Có một đèn rất lạ, là hệ gỗ một cái, thì lớp nhựa giống như thứ sơn mà người ta thường dùng để sơn vách, trào ra và rơi xuống dưới chân viên đá từng mảnh nhỏ, để lộ ra một thứ đá hơi trắng vạm vỡ. Thế là biết người ta trạm cái cửa thứ hai của cái hầm kỳ với một thứ đá khác, rồi bôi nhựa lên để làm cho giống với các viên đá kia.

Đấng-Thế bèn trở đầu nhọn của cái cốc mà đập vào viên đá kỳ thật mạnh, làm thành một lỗ sâu chừng một ngón tay. Chỗ kỳ chính là chỗ phải moi tìm. Chàng moi tìm, nhưng không thấy gì cả. Chàng bèn đem cốc xuống đất, rút khăn lên lau mồ hôi trên mặt rồi trở ra sáng tự nói là để xem thử có ai rình xem không, nhưng kỳ thiệt là vì chàng nghe như muốn chết ngộp.

Trong đảo vẫn không một người: ngoài biển, ngoài xa, lo thơ một đôi chiếc thuyền chài. Đấng-Thế từ sớm đến giờ chưa ăn uống gì hết, nhưng trong lúc này còn ăn uống gì được chứ chàng bộp sộp một ít rượu rum rồi chùn trở vào hầm đá, lòng càng thêm vững chắc. Cái cốc khi bởi chàng nghe tiếng bao nhiêu, thì bầy gì chàng nghe như bầy thiên; chàng đã nó lên không khác gì ở một cái ngòi bút, rồi tiếp tục công việc. Đập vào đá một vài cái, chàng thấy

ngay rằng các viên đá chổng chổng với nhau và trét thứ nhựa để nói trên. Chàng bèn dứt lưới cốc vào một đường bên có hơi hờ mả này, viên đá lặn xuống dưới, chùn chùn. Rồi đó chàng lần lần này các viên đá khác; các viên đá sau, viên nào viên này rơi xuống gần viên đá trước; để lộ một lỗ trống, rộng chừng như Đấng-Thế có thể chùn mình vào được. Nhưng chàng có chùn vào liền đâu; chàng đứng suy nghĩ một hồi đã, rồi mới bước vào hang thứ hai.

Hang thứ hai này thấp hơn, tối hơn, vì ánh sáng chỉ do cái lỗ mới moi ra kia mà dọi vào thôi; vì thế mà thềm có mùi khò khè. Đấng-Thế phải đứng chờ như đã nói, là chờ cho không khí ở ngoài vào, cho đá thử rồi mới bước vào. Ở phía tả lỗ hang kỳ có một góc sâu và tối mờ mờ. Nhưng như đã có nhiều lần, với mắt của Đấng-Thế không có bóng tối. Chàng nhìn cái hang thứ hai;

hang này cũng trống trơn như hang trước. Kho vàng ngọc kia, nếu quả có, thì chắc ở đâu trong góc tối này. Chàng quyết bước thẳng tới chỗ góc kỳ, và ra sức đào lớp đất. Cuộc đào chừng 5, 6 cái, thì nghe tiếng sắt cụng với sắt, Chàng cao-trái qua một bên, lại nghe tiếng khác. Chàng tự nói: - Đây có lẽ là một cái thùng gỗ có dây sắt rỉ rắng.

Trong lúc đó, có một cái hình gì đi ngang qua trước cửa hang, cái ngang ánh sáng mặt trời dường chiếu vào. Đấng-Thế lộn lỏi để cốc xuống đất, cầm súng trở ra. Chỉ là một con dế rừng nhảy qua cái hang như nhát và dường ẩn có gần đó. Như muốn có bữa ăn ngon, thì sẽ đáng biết gương nào; nhưng chàng sợ tiếng súng nổ sẽ làm cho người ta sợ hãi.

nhân và cầu đường đó mà thấp, rồi trở lại. Chàng muốn xem rõ từng ly từng tí các vật trong hang. Chàng đưa ngọn đuốc lại gần chỗ lỗ chừng nào chưa xong, thấy quả là một cái thùng bằng gỗ mà viên sắt.

Chàng cần cẩu dưới đất, rồi đào nữa. Đào một hồi thấy lộ ra một cái thùng bằng gỗ, chừng quanh có viên sắt, ở giữa cái nắp có một cái grom và một cái móc Hồng-y. Không còn nghĩ ngợi gì nữa; chính là kho vàng ngọc đó rồi; chứ có ai đoán gì mà chịu mãi công, đem chôn tại chỗ này một cái thùng không bao giờ.

Đấng-Thế đào hết mọi hồi, thấy lộ hẳn cái thùng ra; thùng có khóa lớn hồi. Chàng toan mở cái thùng kỳ lên, nhưng đỡ không nổi. Chàng lại toan mở ra, nhưng mở cũng không xong, vì khóa chặt quá. Chàng bèn dứt lưới cốc vào cái nắp giữa nắp cái thùng mà này; cái nắp nứt hai.

(Còn nữa)

